

Fóia acést'a ese totu a opt'a di — Pretiulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. s. pe 1/2 de anu Tóte siodionile si banii de prenu-
dar prenumeratiunile se primeacu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri : pe anu meratiune sunt de a se tramite la
in tóte dilele. 7 fl. 20 cr. pe 1/2 de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr. Redactiune; Strat'alu Leopoldu Nr. 4.

Cu anima sfasfata de o bucuria nespusa aducu la cunoscinti'a onorab. publicu cetitoriu, cá cunoscutulu aperatoriu alu causei nóstre natiunale, dlu

Iváskovits György

se alese deputatu la Ciacova in comitatulu Timisiórei cu o mare majoritate.

Déca toti romanii aru fi atátu de bravi ca cei de la Ciacova, atunce Gur'a Satului ar trai lumea alba.

Sê traiésca romanii din cerculu Ciacovei!

Canteculu unui „nevinovatu.”

Frundia verde de tufani,
Sunt acuma patru ani,
De candu fara de 'ncetare
Me loviti fara crutiare ;
Díceti cá sum renegatu,
Kenegatu si blastematu,
Chiar si dracului m'ati datu,
Imbracatu si descultiatu.

Frundia verde de macesi,
Unulu sum din cei alesi ;
Eu ajutoru pe romanii,
Si urescu pe cei strainii.
De ce dar necontentu
Me cártiti fara finitu ?
Me cártiti, me cioraiti,
Prin jurnale me scintiti.

Am vorbitu, de candu sum mare,
Ori si 'n care adunare,
Spus'am la toti adeverule,
Marturia ffa-mi ceriutu !
De ce dar totu mai cártiti,
De ce me batjocoriti ?
Pe hârtii me desemnati,
Si grozavu me criticati ?

Eu misiuni mari am primitu,
Prin districte am pornitu,
Ca sê 'ndreptu eu tóte bine, —
Cum nu scie nime, nime, —
Nu sciu pentru ce dar frati
Nencetatu me 'ngreunati,
Me numiti de ticalosu,
Cá vendu tóte pentr'unu osu.

Fóia verde de bostanu,
Sciti voi bine, cá mai anu
Tanda-Manda a 'nceputu,
De ocaru m'au facutu,
Cá sum blastematu ciocoiu,
Cá nu-su vrednicu io de voi, —
Trénca Flénca inca 'ndruga
Intre cei rei me pefuga.

Frundia verde de masline,
Aveti mila dar de mine,
Cá destulu m'ati totu cártitu
Si grozavu batjocoritu,
Inse, fratiloru, de-acuma
Nu-mi plasniti peste nasu glum'a
Cá-ci sê-mi credeti nu-ti pré place,
Candu altulu de risu te face.

Cantece cortesiesci.

VIII.

In onórea Dlui Tom'a Costinu de Gaura.

Frundia verde de pelinu,
Nobilu Tom'a de Costinu,
Care are predicatu
„Gaura,“ — de la Tileagdu, —
Dupa-o di de oboséla,
Dupa cina de cu séra,
S'a-asiadiatu in ascernutu
Si-a visatu of! multu, pré multu. —
„—Prin diurnale natiunale
Se cetescu laude, care
Dovedescu cu lamurire:
Tom'a-e demnu de nemurire; —
Ér' respíeta pentru fapte
Tiér'a nu sci-ai oferí,
Dá-i-ar chiar vaca cu lapte,
Candu modestu elu ar primí, —
Apoi afara d'acésta
Ómenii se 'ntrecu mereu,
Sê-i faca o cinste mare
Strigandu: Tomo, esti alu meu!
Alu meu! ce? alu nostru póte
Va sê fia deputatu,
Vré inteligenti'a tóta

Din comitatulu Zarandu, —
Vreu sê-lu faca ca sê via
La postu de deputația
In comitatatulu Zarandu
Ori in Halmagiu ori in Bradu,
Câci alui merite multe
Suntu pré bine cunoscuté,
Sciti atunci din Januare
Cand vinea ca luminare,
Langa Heller celu vestitu,
Fórte multu s'a obositu,
Laudandu pe micu pe mare
Cumca-e invetiatu, istetiu,
Si pe-a caror'a amóre
Pune celu mai mare pretiu; —
Omulu trece, mórtea vine,
Dar' Tom'a i nemoritoriu,
Ca-ci din alui ageri mâne
Curge Gscheftulu mai cu sporiu.“ —
Somnu-e dulce, visu-e bunu,
Dar' si ce este mai bunu,
Acusi se pface 'n scrumu
Si s'alege numai fumu,

Astfelu Tom'a cu-alu seu vi-u
Mai pe draculu nu l'a prinsu,
Câ-ci cand elu s'a pomenitu,
Éra ce ce i s'a vestitu;
A venitu o carte mare
Ce-i aduce óre-care
Veste de deputația
Cumca-adeca o sê fia
Altulu mândru deputatu,
Ér' nu Tom'a renegatu, —
Si 'n car.
Atunci Tomo, vei fi 'n Pesce
Deputatu de la Zarandu
Ori din Halmagiu ori din Bradu,
Cand n'a fi malaiu in tiéra,
Si-om fi lumei de ocará!

Dupacele ce-a visatu
Tom'a ast'a n'a — acceptatu,
Câ-ci amaru s'a desceptatu.

Programulu

unui calugaru si candidatu de deputatu catra alega-
torii sei.

MOTTO:

Utezu utezu tarka
Se file se farka!
De jól tudja a Jezsuita
Hogy jöhet püspöki mitra!!

ADECA: Atufeliu e calugarulu
Si calugaru sunt Eu!

Iubite frate! — Dulce frate! kedves Fratyé,
kenyeres Pajtásule! O Jani!

Te könyörgüleszku frumosu sarbede frate!
ca ocasionalminte sê me escuzi la acei Domni jupani
si nadragari — la poporulu romanu nu e de lipsa —
cari nu oru avutu norocire a me cunosce si ar voi sê-mi
cunosca principiile mele si miatyánkulu meu poli-
ticu, câ tu bine scii, câ si anim'a mea se afla de a stan-
g'a in trupulu meu, dar' mintea si 'ntieptiunea si
mai vertosu aspirarea la o vladicia me hatiesce câtra
drépt'a. câ-ci scii tu bine, oâ e téca, câ e punge; câ
e îndrépt'a, câ e in stang'a; câ-ci si la o parte si la
alta, adeca in totu loculu si nicâiri; câ-ci incóce câ-ci
incolo; câ-ci izi erre is, câ-ci izi arru is; câ-ci p'afara
câ-ci inlaintru, e sóre câ-ci e noru; câ-ci e seninu,
câ e viforu; câ-ci e bunu curechiulu unsu, dar totu
odata e bine déca slenin'a remane intréga; câ-ci e
bine a avé si pui multi si closca grasa; câ-ci e bine
si cu curechiulu in gradina, si cu capr'a satula;
câ-ci nu e pré bine; dar pentru mine de totu con-
sultu, a prinde stértilu pe altariulu natiunei dar

totu odata si faci'a pe altariulu inimicului câ-ci e
bine a remané si natiunalistu si totu odata a trage
cu ochiulu câtra mitr'a vladicésca, — pentru câ tu
bine scii câ io iubescu ferbinte mitr'a vladicésca, si
sum omulu progresului câtra acest'a dorita mitra
fare nici o moderatiune, si chiar pentru câ o iubescu
asié infocatu me retienu chiar si de la cugetulu unei
incercâri care ar' fi in stare de a me cotropí in pe-
riclu pentru a nu poté pune pe capulu meu acésta
mitra de multu dorita.

Cu acést'a firesce nu vréu sê dicu, câ eu candu
voiu intrá in diet'a din Pesta, voiu intrá odata cu
mitr'a multu iubita in capu, — ci aceea, câ atunci
candu voiu vení acasa de acolo, voiu aduce-o cu mi-
ne, si-asié am castigatu ce de multu a doritu
anim'a mea.

Eu credu câ cu aceste m'am dechiaratu destulu
de lamuritu si mi-am desfasiuratu destulu de chiar
miatyánkulu meu politicu.

Ce se cade sê mai amintescu este, câ acestu
miatyánk politicu este asié de chiaru de-lu póte pri-
cepe ori si cine, magyar, turcu, romanu intr'o forma,
si carele nu lar pricepe, acela nu e demnu se votedie
pentru mine si respective pentru viitórea mea mitra
vladicésca.

Fii bunu, sarbede frate! afla unu modru, ca
acestu miatyánk politicu sê fia cunoscutu tuturu,
cari inca pana acum n'au avutu onórea a me cu-
nosce pe de plinu, câ-ci scii, pe mine nu me lasa ru-
sinea, ca eu sê-lu facu cunoscutu.

(Subscrierea.)

Trei surdi.

In vremurile cele bune, candu nu erá lumea asié invetiata ca acum, Tóderu surdulu si-perduse caprele, intre cari erá si unu tiapu siutu.

Intrebat'au elu sermanulu si de unulu si de altulu de prin satu, inse inzedaru, nime nu i le-a vediutu.

Ce sê faca dara? A plecatu dupa capre. Pe cine numai vedea, pe toti i-intrebá, cá nu-au vediutu caprele?

Totu asié intreba, trecandu a datu de unu omu cosindu érb'a dealu. Apropriandu-se de acest'a, l'a întrebat: N'ai vediutu cumva nisce capre pe aici?

— Cátu vediutu? — Nu, dar pana pe colo pe mutea dealului, tot nu i-a vedutu. (i-a respunsu întrebatulu intorcandu si aretandu-i cu man'a.)

— Pe acolo le-ai vedutu caprele mele?

— Asié singuru singurelu pecum me vedi, tóta eu o cosescu! (i-a respunsu éra întrebatulu.)

— No, déca-mi va ajutá Dumnedieu sê legasescu, pentru binefacere, te cinstescu cu tiapulu celu siutu!

Si cu acest'a luandu-si remasu bunu de la omulu cu érb'a, a plecatu dupa capre in catro i aretase acest'a, si trecandu dealulu a datu de capre. Tóderulu nostru sermanulu aflandu-si caprele, plinu de bucuria, a intorsu pe la omulu cu érb'a ca sê-i dee tiapulu si sê-i multiamésca. Sfirsiindu-si multiamit'a, voiosu, a plecatu lasandu tiapulu la cosasiu.

— Mei omule! ce-mi lasi tiapulu acest'a aci pe capu, cá nu-e alu meu? (incepú a se resti cosasiulu catra elu.)

— D'apoi alduésca-te Dumnedieu omu bunu, nu-i pofti dóra sê inpartu caprele cu Dta! eu gandescu cá am facutu destulu de omenesce pentru usená!

Si totu asié: — Cosasiulu: Mei omu de potca, nu-mi pune tiapulu acest'a in capulu meu, cá nu e alu meu! — Surdulu: Fire-ai alui Dumnedieu omule! eu asié cugetu, c'am facutu destulu de omenesce!

In gálcév'a acest'a aloru, coboriá unu popa, calare pe o épa sura, pe cale in josu. Cum lu-vedia, iute amendoi pricinasiu la popa pe ponosu, lu-oprira si dederá a-si spune care de care jelani'a. Atunci pop'a: — Apoi dragii mei, vomu merge la lege, si déca dvóstre ti-puté jurá cá — ép'a e de furatu si e a dvóstre, atunci fie a dvóstre, n'am ce face, inse eu am cumperat'o!

De la Lugosiu.

Apoi pop'a Olteanu de la Lugosiu e intru adeveru unu omu curagiosu! Cum naiba sê nu fia, candu la Lugosiu a avutu curagiulu a salutá pe contracandidatulu magiaru a lui Alesandru Mocioni, si eu tóte aceste are curagiulu a se numi romanu.

Lugosienii au facutu unu „actu“ ciudatu. Foile unguresci scriu cá dinsi au taiatu codile cailoru domniloru banderalisti, cari a veau sê intimpine pe contracandidatulu magiaru.

Bine, cá barb'a dlui Olteanu a scapatu intréga!

TANDA si MANDA.

T. Haid sê facemu si noi unu articulu de fondu!

M. Io n'am acuma vreme.

T. Haid sê facemu dara altu ce-va in locu de articulu de fondu.

M. Mai bine ori si ce, decátu sê facu unu „in locu de articulu de fondu.“

T. Cum asié?

M. Pentru cá unu „in locu de articulu de fondu“ cósta unu anu de inchisóre si pedépsa de 500 fi.

T. Asié scumpu?

M. Federatiunea asié lu-platesco.

T. De multe ori am auditu, cá noi suntemu daco-romani, dar eu sciu cá suntemu numai romani.

M. De doi-trei ani se gasescu si intre noi daco-romani.

T. Apoi cum se numescu aceia?

M. Dachisti.

T. Aha, deachisti.

T. Hai! Hai! De candu-e totu cantu io lui Pista, ca sê fia inticleptu, si sê-si mai aléga nitielu bucatele.

M. Dar de ce?

T. Apoi de aceea, ca sê nu-si strica stomaculu.

M. Ce! dóra si la stricatu.

T. Me temu cá si la stricatu, si inca astfelu, cátu dieu! poté dóra postulu i va mai ajutá.

M. Vrei sê dfci postulu si pocainti'a.

T. Da, da frate Manda! in sa en spune-mi rogu-te, ce dfci tu, in ce df ar fi mai bine primitu la Domnedieu?

M. Hm! candu alta data . . . decátu . . . Mercurea.

T. Audi mei frate Mando! poté-ai cugetá care cabinetu are cea mai puternica politica de cabinetu?

M. Dupa parerea mea, asié gandescu cá cela alu Franciei.

T. Ba, dómne apera!

M. Dapoi atunci cela alu Prusiei.

T. O! tu ciufus mundi!

M. Apoi care poté fi mai pre susu de aceste?

T. Celu din Bai'a de Crisiu.

Pe drumu catra tergu.

I.

— Hi! hi! mancă-v'aru canii! Nu intardfati de la tergu din Mercurea.

II.

— Iute, iute, sē potemu ajunge si noi la tērgulu de la Mercurea.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: Iosifu Vulcanu.

Cu tipariulu Emericu Bartalits in Pest'a.